

'Fusie Haarlem en Telstar de oplossing'

Pieter Verhoogt bekijkt sport door bedrijfsmatige bril

door Govert Wisse

Pieter Verhoogt stond tien jaar - tot 1998 - zijn mannetje op het tweede honk van hoofdklasser Pioniers. Als sporteconoom en beleidsadviseur werpt de Hoofddorper (1969) tegenwoordig een andere, maar niet minder boeiende kijk op de sportwereld. Verhoogt heeft eerst bij KPMG Bureau voor Economische Argumentatie en sinds september 2004 als oprichter/eigenaar van bureau Sport28 tal van onderzoeken gedaan op het snijvlak van sport en business. Tot zijn opdrachtgevers behoorden onder andere NOC*NSF, diverse ministeries, EURO 2000, de Europese Commissie, SC Heerenveen en de Amsterdam Admirals. Verhoogt is tevens docent sporteconomie aan de Fontys Bedrijfshogeschool in Tilburg en de Hogeschool Arnhem Nijmegen.

Als Pieter Verhoogt het voor het zeggen zou hebben in Nederland, zouden armilastige voetbalclubs op financiële steun kunnen rekenen van de diverse overheden. „Overheidssubsidie voor het voetbal is nu een lastige zaak, omdat de Europese regels directe financiële steun aan bedrijven en dus ook aan clubs verbieden. Dat zou oneerlijke concurrentie geven. Overheden mogen sportverenigingen alleen steun verlenen als het gaat om de infrastructuur, zoals een stadion. Ik ben echter van mening dat Brusselse juristen met andere ogen naar de sport-

Pieter Verhoogt: van tweedehonkman tot sporteconoom.
Foto: Hans van Weel

markt zouden moet kijken. Economische krachten werken in de sportwereld immers fundamenteel anders dan in andere sectoren van de samenleving. Als je de markt zelf zijn werk laat doen, is maar een paar voetbalclubs gezond en zit de rest structureel in de problemen. Er is weinig onderlinge solidariteit. Toen de Sport 7-gelden vrijkwamen, hebben de groten een tijd de kleintjes overeind gehouden door een gelijke verdeling van de tv-inkomsten te accepteren. Maar

dat is al weer achterhaald. Ajax, PSV en Feyenoord kijken verder dan de nationale competitie. Zij maken zich niet meer zo druk om het voortbestaan van Fortuna Sittard.” „Als we in Nederland een goede voetbalcompetitie willen, en dat willen we naar mijn mening, moeten we dus wegen bedenken om het gros van de clubs in stand te houden. Als een gemeente na democratische besluitvorming bereid is haar noodlijdende voetbalclub te steunen, zou dat onder be-

paalde voorwaarden mogelijk moeten zijn. Je moet geen club helpen om die van plaats drie naar plaats twee te helpen. Maar overheidssteun om een club te laten overleven zou in het belang van de competitie mogelijk moeten zijn.” Verhoogt vindt niet dat ten koste van alles BVO's de hand boven het hoofd moet worden gehouden. „Haarlem en Telstar zouden bij voorbeeld moeten fuseren. De fans vinden dat wellicht niet leuk, maar bedrijfsmatig is dat de beste oplossing. Sowieso zijn er nu te veel clubs in Nederland.” Sport in het algemeen en voetbal in het bijzonder is big business. Reclame- en tv-gelden zorgen voor miljoenen aan inkomsten. Gezien de toenemende schuldenlast en dreigende faillissementen lijkt het er niet op dat met die geldstromen al te verantwoord wordt omgesprongen. Verhoogt nuanceert dit beeld. „Er komt inderdaad nog behoorlijk wat amateurisme voor in de sport; ook in het betaalde voetbal. De opvatting dat voetbalclubs structureel onverantwoorde uitgaven doen, is echter niet rebel. Dat mensen uit het bedrijfsleven soms de mist ingaan als bestuurslid van een hun club heeft te maken met de gekke eigenheid van de sport. Daar is het moeilijk om prognoses te maken over de inkomsten. Je kunt geen marktonderzoek doen hoe het balletje gaat rollen. De resultaatrekening wordt deels bepaald door het feit of een bal links of rechts van de paal gaat. Als je topspits op eens zijn teen kneust, heb je een probleem, dat miljoenen kan kosten. Een ander voorbeeld van de eigenheid

HD 19/3/05

van de sport is de onderlinge afhankelijkheid van concurrerende sportondernemingen. Al koekjesfabrikant wil je dat al je concurrenten het loodje legger. Hoe meer er omvallen, hoe beter. In de sport wil je ook de beste zijn, maar je wilt niet dat je concurrenten verdwijnen, want dan is er ook geen competitie meer. In de sport heb je je concurrenten nodig. Het is een raar mechanisme.” In opdracht van de Europese Commissie heeft Verhoogt, die nog steeds een balletje slaat in RCH-2, een aantal jaren terug bij KPMG een internationaal onderzoek gedaan naar de relatie tussen de toenemende commercialisering van de sport en dopinggebruik. „Dat was mede naar aanleiding van de dopingtoestanden in de Tour van '98. Er bleek een nieuwe vorm van dopinggebruik te bestaan. Een wielrenner zat niet meer in een achterkamertje in z'n eentje te knoelen met een spuit. Er werd gestructureerd en goed georganiseerd onder begeleiding van een arts gebruikt. De Europese Commissie wilde een antidopingbeleid ontwikkelen. We hebben tijdens het onderzoek veel partijen gesproken. Van FC Barcelona tot de Deense handbalbond en van Peter Winnen tot de directie van de Festina-wielploeg. We hebben de aanbeveling gedaan om niet alleen te straffen, maar vooral ook maatregelen binnen de sport te nemen om de belasting voor sporters te verminderen. Dat kun je bij voorbeeld doen door in de grote wielrondes een extra rustdag in te lasten in plaats van renners drie weken achter elkaar door te laten crosen.”